

Stýblo slámy

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Krásná jako růže planá plná rosy vždycky připadá mi,
když ji vidím časně zrána srkat vodu žlutým stýblem slámy.
Zatahám ji za copánky, když jsme jednou ráno spolu sami.
"Nauč ta mě ze studánky srkat vodu žlutým stýblem slámy."

Oči má jak modrý nebe, když svou hlavu na rameno dá mi,
srkáme pak blízko sebe ze studánky jedním stýblem slámy.
Najednou je stýblo v letu měkce padá do té mělký jámy
a my máme ret na retu i bez toho stýbla žlutý slámy.

Že nezůstalo u srkání mám teď doma tchýni z její mámy,
přijela k nám bez pozvání prvním vlakem rovnou z Alabamy.
Nesnáším teď stýblo s dírkou a tak radost občas udělá mi,
když si můžu škrtnout sirkou u každýho stohu žlutý slámy.